

Competir és això

Quan un entrenador vulgui demanar als seus jugadors que competeixin els haurà d'ensenyar com juga el Girona aquesta temporada. El conjunt gironí lluita fins al final de cada partit, juga de tu a tu contra tots els seus rivals i treu un rendiment altíssim de les seves qualitats per poder anar sumant un punt darrera l'altre. L'empat d'ahir al camp de l'Atlètic de Madrid té regust de victòria. Els gironins han aconseguit marcar tres gols en dos partits a un equip que només n'ha encaixat nou des de principi de Lliga, una dada meravellosa. Pablo Machín ha de sentir-se orgullós del seu equip, ahir van tornar a realitzar un partit molt seriós. A excepció de la jugada del gol, i d'una acció on Yassine Bounou va desviar a córner davant Correa, no van cometre errades, van jugar amb seguretat defensiva i sense assumir riscos en les zones de més perill. En diverses ocasions va acabar jugant prop de la porteria del seu rival per buscar l'empat, ja a la primera part la va tenir Portu en un xut que va quedar massa tou davant Oblak.

Davant seu un conjunt molt expert a competir, el segon classificat del campionat i en aquests moments l'equip més ben situat per poder-li lluitar la Lliga al Barça. Sense Gabi i Koke en l'onze inicial, els madrilenys van presentar una alineació amb molts jugadors de perfil ofensiu. Ángel Correa, Diego Costa, Antoine Griezmann, Yannick Carrasco i Saul Ñíguez van coincidir d'inici sobre la gespa, són jugadors de molta qualitat tècnica i desequilibri, quan poden enllaçar entre ells tenen capacitat de crear ocasions de gol en qualsevol moment. Els acompanyava l'africà Thomas, el millor jugador del partit per als de Simeone, futbolista de molta projecció que va aportar equilibri atac-defensa en tot moment, ahir va ocupar la zona de creació participant molt en el joc.

Dificultats per poder atacar. Pablo Machín no va canviar el seu sistema de joc habitual i seguia confiant en l'esquema base que li està donant molt bons resultats. L'equip de Diego Simeone alternava la pressió alta amb el replegament. Quan els futbolistes blanc-i-vermells avançaven la seva posició condicionaven molt l'inici del joc del Girona i l'obligaven a precipitar la passada. Degut a aquests moviments defensius costava molt als visitants enllaçar les passades, tenien dificultats per poder enviar pilotes interiors cap a Portu i Borja García. Quan els locals deixaven de banda la pressió realitzaven un bon replegament, ja ens té acostumats l'entrenador argentí a aquests tipus de plantejaments, el seu equip està preparat per defensar i fins i tot es troba còmode jugant sense pilota, esperant dins el propi terreny i sortint al contracop a partir de la recuperació. El Girona també defensava amb molt ordre, sense sortir a pressionar gaire endavant mantenia les línies juntes al centre del camp, la línia defensiva estava formada quasi sempre per cinc futbolistes, els tres centrals més els dos carrilers. Els moviments d'Aday Benítez a la dreta i de Johan Mojica a l'esquerra se centraven més en les ajudes defensives que no en la profunditat en atac. Carrasco i Correa mostraven qualitat tècnica en les accions que realitzaven en conducció, són futbolistes que tant poden sortir per banda com realitzar diagonals cap a passadissos interiors, les cobertures de Juanpe i Ramalho eren necessàries. També els calia molta coordinació als tres centrals per poder aturar Diego Costa, el potent davanter de l'Atlètic de Madrid és un jugador molt lluitador i disposa d'un bon repertori de registres ofensius, juga bé d'esquena a porteria, es desmarca tan en suport com a l'espai i sempre busca estar ben posicionat per poder rematar.

A remolc del gol. Semblava difícil que el Girona pogués empatar el partit, ja que els madrilenys són l'equip més sòlid quan van davant en el marcador. En el moment que l'Atlètic de Madrid es va avançar mitjançant el gol de Griezmann, les possibilitats de crear ocasions per part dels visitants van disminuir. Per poder buscar més profunditat faltava més velocitat de pilota, els futbolistes gironins feien unes passades molt previsibles i en poques ocasions podien filtrar pilotes interiors que portessin perill. L'aparició dels carrilers en tasques ofensives era escassa, per dintre la parella Pere Pons-Àlex Granell tenien poques opcions de pilota i faltaven

espais per a l'aparició de Portu i Borja Garcia. Ahir Michael Olunga no va tenir opcions de rematada, no hi havia centrades clares i davant els experimentats centrals de l'Atlètic de Madrid era molt difícil poder connectar amb la pilota. Els jugadors locals estan molt acostumats a defensar resultats curts i són especialistes a guanyar partits com els d'ahir.

Apareix Portu per empatar. Aday va avisar en una falta lateral que va obligar Jan Oblak a realitzar una bona aturada. En la següent jugada va arribar l'empat, una acció d'habilitat dins l'àrea la va poder rematar Portu, amb la dreta i amb un sol contacte va superar la sortida del porter local. El gol servia per igualar un partit que s'havia complicat a mesura que s'arribava al final. Amb l'un a un els problemes eren per als locals, havien de guanyar un partit quan ja no tenien sobre la gespa cap dels dos davanters titulars, Simoene ja havia canviat Antoine Griezmann i a Diego Costa. L'entrenador de l'Atlètic de Madrid va donar per acabada la tasca ofensiva massa aviat i va concentrar els esforços dels seus jugadors a només defensar, no comptava amb el gol del Girona. Augmentava la tensió i la intensitat, el tècnic local donava entrada al canari Vitolo pel lateral dret Sime Vrsaljko per acabar jugant amb tres centrals. Els madrilenys feien anar la pilota a més velocitat i cada vegada tenien més jugadors amb arribada a la porteria de Gorka Iraizoz. En els instants finals els futbolistes gironins van fer una molt bona lectura del partit, amb bon criteri es van organitzar en defensa, van ser forts i consistents i com a bloc defensiu van jugar concentrats. Al final una recuperació de Pere Pons acompanyada d'una assistència a Michael Olunga podia haver suposat el gol de la victòria i ara estariem davant una altra victòria de prestigi del Girona.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/01/21/competir-aixo/891297.html?utm_source=rss